

ПОЛЬ ВЕРЛЕН

Дипомі

Поль Верлен Вірші

Пісня невинних (Перша редакція: ямб)

Ми чисті, ми блакитноокі,
Ми кіс у кучері не в'єм.
Життя у нас — як любий спокій
Давно не читаних поем.

Ідемо, сплівшись руками.
Всміхаючись одна одній,
І наче небо, що над нами.
Глибінь дівочих наших мрій.

Довірившись лучам шовковим.
Ми біжимо і сиплем сміх
І на квітках пахучих ловим
Метеликів, як сон легких.

Пастуші брилики з соломи
Ховають свіжість наших лиць,
І одягами блищимо ми.
Мов крила білосніжних птиць.

Нехай галантні кардинали
І смілий кавалер Фоблаз
На слово радості й печалі
Жадають уловити нас, —

Даремно. Ми од них тікаєм,
Перебігаєм, як струмок, —
І згубленим здається раєм
Їм шелест наших спідничок.

Невинність наша з них кепкує.
Дратує келехом вина,
Хоч іноді вже й нас хвилює
Надія люба і страшна,

Що серце б'ється в нас не даром.
Що не втекти од гультяїв,
Що упадемо ми під чаром
Їх ніжних, безсоромних слів.

(Друга редакція: хорей)

Кожна з нас — немов дитинка,
Сині очі нам дано,
Наші дні — немов сторінки
Книг, не читаних давно.

Ми сплітаємося руками.